24/08/2022

Μνήμη του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού (24 Αυγούστου)

/ Βίοι Αγίων

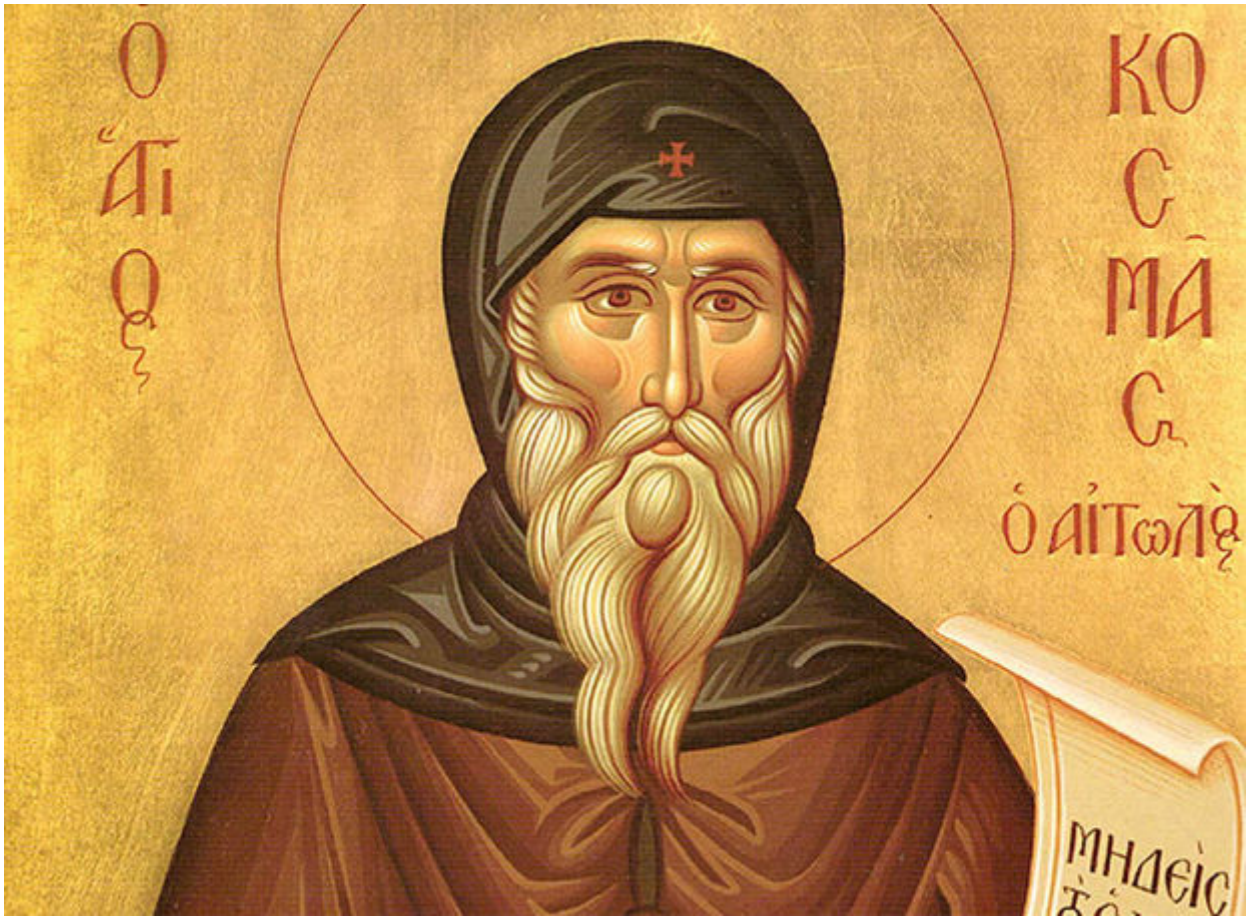

Σήμερα η αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του αγίου νέου Ιερομάρτυρος και Ισαποστόλου Κοσμά του Αιτωλού, του Ιερομάρτυρος Ευτυχούς και την ανακομιδή του ιερού σκηνώματος του Αγίου Διονυσίου, Επισκόπου Αιγίνης του Ζακυνθινού.

Ο Άγιος Κοσμάς υπήρξε φωτοφόρος απόστολος του Ευαγγελίου, στα μαύρα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς. Η Εκκλησία του Χριστού, για να τιμήσει τον αγώνα και την προσφορά του, τον ονόμασε Ισαπόστολο.

Ο Άγιος Κοσμάς γεννήθηκε στο χωριό Ταξιάρχης της επαρχίας Αποκούρου που βρίσκεται κοντά στο χωριό Μεγάλο Δένδρο Ναυπακτίας, το 1714 μ.Χ., από γονείς ευσεβείς, που τον ανέθρεψαν εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Είκοσι χρονών μετέβη στο Άγιο Όρος, για να σπουδάσει στο εκεί νεοσύστατο σχολείο του Βατοπεδίου. Ο Άγιος Κοσμάς, ονομαζόταν αρχικά Κωνσταντίνος και μετά την

αποφοίτησή του, πήγε στη Μονή Φιλόθεου, όπου έγινε μοναχός (1759 μ.Χ.) και κατόπιν Ιερομόναχος και έλαβε το όνομα Κοσμάς.

Ο Άγιος γνωρίζοντας ότι το Έθνος κινδύνευε, δεν ησύχαζε και φλεγόταν νύχτα-μέρα από τον πόθο να βγει και να διδάξει στους σκλαβωμένους Έλληνες τα Άγια Γράμματα. Όμως, θεωρούσε τον εαυτό του ταπεινό και αδύνατο να επωμισθεί τέτοιο φορτίο. Με θεία αποκάλυψη, πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου συνάντησε τον αδελφό του Χρύσανθο, που ήταν δάσκαλος. Αυτός του έκανε μερικά μαθήματα ρητορικής, που θα βοηθούσαν τον Κοσμά στο κήρυγμα. Έπειτα, αφού πήρε την άδεια του Πατριάρχη Σεραφείμ, όργωσε στην κυριολεξία την Ελλάδα, διδάσκοντας στους «ραγιάδες» το λόγο του Θεού.

Έτσι, ο Άγιος Κοσμάς, αρχικά κήρυξε στην Κωνσταντινούπολη και στην συνέχεια μετέβη στην Αιτωλοακαρνανία. Με νέα άδεια περιήλθε τα Δωδεκάνησα και το Άγιο Όρος. Ακολούθως περιόδευσε στην Θεσσαλονίκη, Βέροια, σε ολόκληρη την Μακεδονία, έφθασε στην Χειμάρα, επέστρεψε στην Νότιο Ήπειρο και από εκεί κατέληξε στη Λευκάδα και την Κεφαλληνία. Πήγε ακόμη στη Ζάκυνθο, Κέρκυρα και ξανά στην Βόρειο Ήπειρο.

Απ’ οπού περνούσε, έκτιζε σχολεία, εκκλησίες, και πλήθος λαού συνέρεε και «ρουφούσε» το «νέκταρ» της αγίας διδασκαλίας του.

Τελικά, ο φθόνος των Εβραίων, σε συνεργασία με τους Τούρκους, είχε σαν αποτέλεσμα τον απαγχονισμό του Αγίου στο Κολικόντασι, στα χώματα της Βορείου Ηπείρου το 1779 μ.Χ. Το λείψανό του το έριξαν στα νερά του ποταμού Άψου. Παρά την πέτρα που του είχαν δέσει στον λαιμό, το λείψανο επέπλεε. Βρέθηκε από τον ιερέα Μάρκο κι ενταφιάσθηκε στη μονή της Θεοτόκου Αρδονίτσας Β. Ηπείρου, όπου και ανευρέθη.

Η κανονική πράξη της αναγνωρίσεώς του ως αγίου έγινε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο στις 20 Απριλίου 1961 μ.Χ. Ακολουθία και βίο του έγραψαν ο Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο Σαπφείριος Χριστοδουλίδης, ο Θωμάς Πασχίδης και ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Πολλοί νεώτεροι συγγραφείς ασχολήθηκαν με τον βίο και το έργο του μεγάλου αγίου. Πλήθος εικόνων, χαλκογραφιών, ζωγραφιών και σχεδίων φανερώνουν την τιμή και την ευγνωμοσύνη του Γένους για τον λαμπρό αστέρα του Αγίου Όρους.

Τα λόγια του ήταν προφητικά, γεμάτα θεία χάρη και απλότητα. Κάποτε είπε στους κατοίκους κάποιου χωριού: «Ήρθα στο χωριό σας και σας κήρυξα. Δίκαιο είναι λοιπόν να με πληρώσετε για τον κόπο μου. Με χρήματα μήπως; Τι να τα κάνω; Η πληρωμή η δική μου είναι να βάλετε τα λόγια του Θεού στην καρδιά σας, για να

κερδίσετε την αιώνια ζωή».

Άγιος Ευτυχής Ιερομάρτυρας μαθητής του Αγίου Ιωάννη Θεολόγου

Ο Άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, θέλοντας να δείξει τον άνθρωπο που έχει αληθινά πνεύμα Θεού, είπε: «Παν πνεύμα ό ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί έληλυθότα, εκ του Θεού εστί» (Α’ επιστολή Ιωάννου, δ’ – 2). Δηλαδή, κάθε άνθρωπος που παρουσιάζεται με χάρισμα Πνεύματος, αν ομολογεί όχι μόνο με λόγια αλλά και με έργα ότι ο Ιησούς Χριστός πράγματι σαρκώθηκε και έζησε σαν άνθρωπος φέροντας την ανθρώπινη φύση, αυτός ο άνθρωπος είναι από το Θεό. Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν και ο Άγιος Ευτυχής. Σαν γνήσιος μαθητής του Αγίου Ιωάννη του Ευαγγελιστή, απέδειξε περίτρανα στη ζωή του ότι είναι πραγματικά άνθρωπος του Θεού. Κήρυξε με ανδρεία το Ευαγγέλιο, γκρέμισε πολλούς ναούς ειδώλων, υπέμεινε δαρμούς και κακοπάθησε πολλά χρόνια δέσμιος μέσα στη φυλακή. Κατόπιν τον έριξαν στη φωτιά και μετά στα πεινασμένα θηρία. Επειδή, όμως, ένα από τα θηρία μίλησε με ανθρώπινη φωνή, αλλά και επειδή στη συνέχεια έμεινε αβλαβής από τα υπόλοιπα μαρτύρια, όλοι εξεπλάγησαν. Εξαιτίας, λοιπόν, αυτών των θαυμάτων, τον άφησαν ελεύθερο να γυρίσει στην πατρίδα του Σεβαστή, όπου ειρηνικά παρέδωσε στον Κύριο το πνεύμα του. (Η μνήμη του Αγίου Ευτύχη, επαναλαμβάνεται και στις 30 Μαΐου).

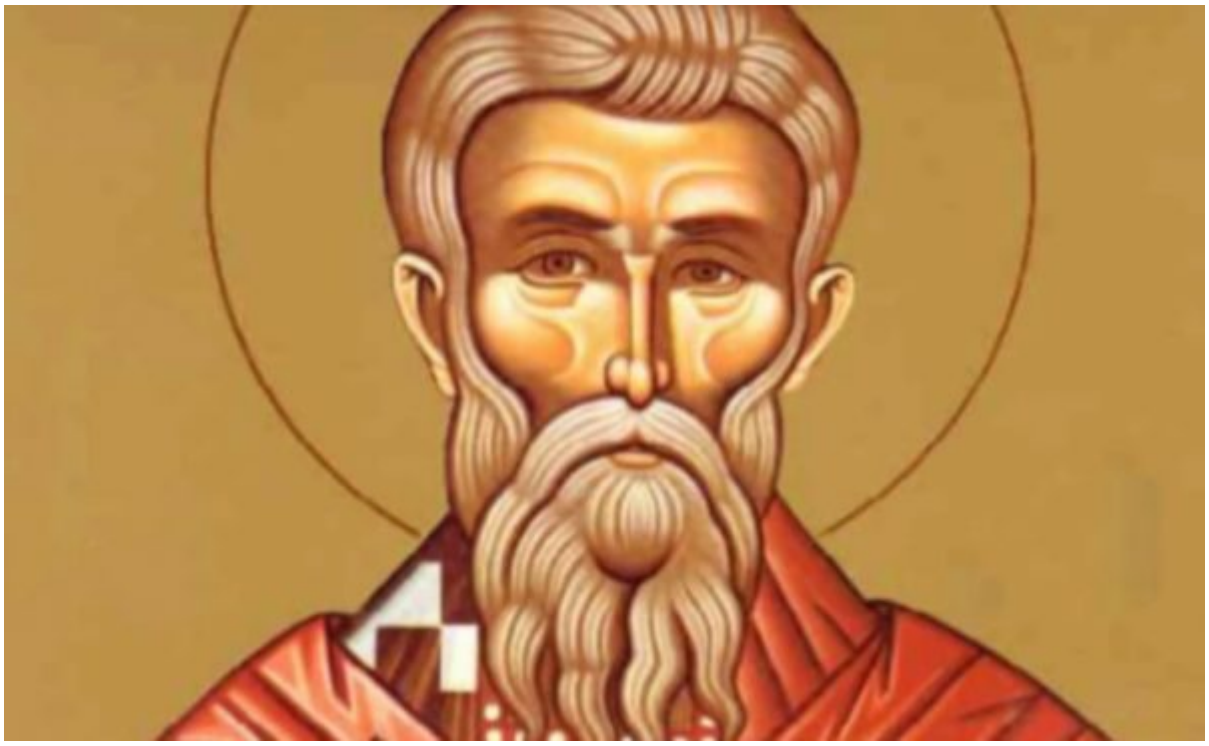

Πηγή: saint.gr